Je Maintiendrai.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. V.] Saturdag den 1sten February, 1817. [No. 5.

WAARSCHOUWING.

ALZO verscheidene persoonen deezes Eilands nog ingebreeken zyn gebleeven, zo wel met de opgaaf als verdere voldoening aan art. 11. van het Recht van Patent. Zo worden mits deeze alle renteniers, voor de eerste en laatste maal, opgewesen hier aan te komen voldoen, uiterlyk binnen de tyd van 14 dagen na dato deezes, ten einde te voorkomen de pœnaliteiten wegens verzuim van dien by de wet bepaald.

Moetende de eerste aangiften geschieden aan het Bureau van myn Raad Contrarolleur Generaal der Finantien des voordemiddag van 9 tot 12 uuren.

NUBOER.

Curaçao den 1sten February 1817.

Publicke Inschryving.

INGEVOLGE authorisatie van zyne Excellentie den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal over Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde, &c. &c. &c.

Zal den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien, Ridder der Militaire Willems Orde, &c. &c. by inschryving aan de meestbiedende verkopen.

Ongeveer Tien Duizend Guldens Hollandsch Courant, in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie. voornoemd op en betaalbaar by het Departement van Koophandel en Kolonien in 's Hage, alle op 2 maanden na zigt, zynde voor Militaire Tractementen en Soldyen. De Inleevering der Billetten van Inschryving zal kunnen geschieden van heden af, tot uitterlyk Zaturdag den 1sten February, 1817, 's middag ten 12 uuren aan het Bureau van my Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelve, ten zelve plaatse gegeeven worden op Maandag den 3den February 1817.

Den Raad Contrarolleur Generaal voornoemd,

NUBOER.

Curaçao 23sten January, 1817.

Fiscaals's Kantoor, 1sten February, 1817.

DE ondergetekende is daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 12, en

De Ronde Broden 13 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

P. HOCHE Eerste Klerk.

BEKENDMAKING.

DE Societeit van commertie, te vooren volgens bekendmaking in de Courant onder de Firma van VANSTEENBERGH & FRANKEN, ge-exteerd hebbende, is op heden verscheenen en gescheiden. Allen en een ieder die iets met gemelde onlangs ge-exteerd hebbende Firma te vereffenen hebben, zullen zo goed zyn van zig by de ondergeteekende te vervoegen, die ook ten zyne huize No. 114 Breede Straat, de Maakelaar's en commissie handel blyft continueeren.

PETER VANSTEENBERGH.

Curaçao den 17de January 1817.

DE ondergetekende heeft de eer de Heren Intekenaren te prevenieren dat zyne mechanische kunstvertoning op aanstaande Dingsdag den 4de February des avond ten 7 uuren in de Societeit de Harmonie zal plaats hebben.

A HANSEN,

kunstdraayer.

Curaçao den 25ste January 1817.

BEKENDMAKING.

INGEVOLGE authorisatie van den Weledelen Achtbaren Raaden van Policie dezes Eilands, zal den Adjunct Fiscaal door den Heer Vendu Meester op publieke vendu aanstaande Maandag den 3den February 1817 des s'morgens ten 11 uren onder 't Fiscalaat voor contant geld doen verkopen, twe Negers genaamd Pedro en Domingo, zynde Spaansche slaven deweike van de Spaansche kust weggelopen zyn; zullende het provenu na aftrek der kosten by den Heer Ontvanger Generaal worden gedepositeerd voor rekening van die het mogte aangaan.

H. R. HAYUNGA.

Fiscaal's Kantoor den 1sten February 1817.

SLAG VAN WATERLOO.

HEt publiek word eerbiedigIyk onderrigt, dat op aanstaande Maandag den 3den dezer ten Huise van Mejuffrouw Tessellaar in de Heere Straat van 10 te 12 uuren te zien zal zyn; een Schildery zes voet breed en vier voet hoog, vertoonende de eeuwig-gedenkwaardige slag van Waterloo.—De prys om dezelve te bezigtigen is voor ieder persoon 3 Realen.

Deze tekening steld het ogenblik voor, waarin de Pruissen (na eene aanzienlyke versterking ontvangen te hebben) de regtervleugel en reserve der Fransche armee aanvallen en verscheide hunner divisien afsnyden. De generaale attaque op het zelfde oogenblik door de Engelsche en Nederlandsche armee gedaan verzekerde de overwinning.

Op het eerste plan aan de linker zyde des aanschouwers, worden eenige gekwetsten door Chirurgyns verbonden en naar de Ambulance gezonden. Een jong officier dodelyk gewond zynde verzoekt aan een zyner vrienden hem van kant te helpen daar naast: een Colonel insgelyks gewond en omringd door verscheide zyner vrienden; hooger op: een veld battery in het midden der tekening insgelyks op het eerste plan: een veldstuk met amunitie wagen; onderscheidene groupen dooden en gekwetsten. daar naast eenige Huzaren deweike ververschingen gebruiken.

Op het tweede plan aan de linker zyde ziet men de agterhoede van een corps huzaren. In het midden springt een grenaat en doodt verscheide ruyters en soldaten. Een weinig regts: den Generaal Blucher door deszelfs staf omringd, meer regts een hoofd officier dewelke zwaar gewond zynde onder eenen boom nedergelegen is en door Chirurgyns verbonden word.

Op het derde plan links: een linie Pruissen met den vyand handgemeen. In het midden: verscheide veldstukken waarvan er een barst Geheel aan de regter zyde: de boere woning Terre la Haye naar deweike zig eenige gekwetsten begeven.

Op het vierde plan links: de Fransche armee aangevallen aan deszelfs regter vleugen. In het midden: deszelfs cavalerie aanvallende word weder te rug gedreven door de Engelsche armee, het centrum van laatstgenoemde armee word gezien op Mont St. Jean. Ter regter zyde: het Dorp Waterloo en het begin van het Bosch Soigny.

In het verschiet ziet men Belvidera en de hoofstede Hougemont aan de vlammen ten prooy gegeven.

Deeze Schildery zal naderhand uitgeloot worden; alle die genegen zyn een lot te spelen, worden verzogt, zig te vervoegen by de Heer Garnerey, of ten huise daar dehzelve vertoond word, alwaar een Tekenblad geopend is.

Curaçao den 1sten February, 1817.

DE Plantagie genaamd Paradys, door de wandeling de Hel, geleegen in het boven Quartier, met den op Stal van een Woonhuis, Afdakken en twee groote reegenbakken, die daarin gading hebben gelieve zich te addresseeren by

MATTHS. DEMEY SCHOTBORGH.

January 9, 1817.

BATTLE OF WATERLOO.

THE public are respectfully informed, that an exhibition of a Picture 6 feet by 4, representing the ever memorable Battle of Waterloo, will commence on Monday next the 3d instant, in the house of Mrs. Tessellaar, in the Heer Straat, from 10 till 2 o'clock. Price of admission One Quarter Dollar for each person.

This picture represents the moment at which the Prussians, having received considerable reinforcements, attacked the right wing and the corps de reserve of the French army, separating it from several of its divisions, which, together with the general attack made at the same moment by the British and Belgic troops, insured the victory of the day.

On the fore-ground to the left of the spectators, several wounded, attended by surgeons, are seen, who are sending them to the moveable hosptials. A young officier, mortally wounded, begs one of his comrades to put an end to his life; next him a wounded colonel is surrounded by several of his friends. Higher up a battery of heavy guns. In the centre, but still on the fore-ground, stands a piece of cannon and an ammunition waggon, with several groups of killed and wounded. A dog stands next the corpse of his master, lamenting his departure. On the right a waggon carrying the wounded, and near it several hussars taking some refreshment. On the second ground to the left, the remnant of a squadron of hussars is seen. In the centre, a howitzer bursts and kills severel cavalry and infantry men; next to it general Blucher, surrounded by his staff On the right an officier of distinction is deposited under a tree, where surgeons administer their aid to him with anxiety. On the third ground to the left a line of Prussians are firing. In the centre several pieces of artillery, whereof one explodes. Entirely to the right, the farm of Tera la Haye, where several wounded are repairing. On the back-ground, to the left, the French army is attacked on the right, while its cavalry attacks and is repulsed by the British army, whereof the centre is seen on Mount St John. On the right the village of Waterloo, and the entrance to the wood of Soigny.

At a distance, to the left, the Belvedere, and in the centre the farm of Hougoumont in flames.

This Picture will be disposed of by Lottery. Persons wishing to take a chance for the same will please apply to Mr. Garnerey. or leave their names at the house of the exhibition.

Curaçao, 1st February, 1817.

NOTICE.

THE Copartnership heretofore existing under the Firm of VANSTEENBERGH & FRANKEN, as notified to the Public in former Gazettes, has expired this day. All persons having any concerns with the said late Firm to settle, will please apply to the undersigned, who will continue to transact the Brokerage and Commission Business at No. 114 Broad Street.

PETER VANSTEENBERGH.

Curaçao, 17th January, 1817.

FOR SALE, FREIGHT, OR CHARTER

To any of the West India Islands,

THE FAST SAILING SCHOONER

GEORGE,

JAMES WARDEN, Master,

Having her Water and Grass on board for a Mule voyage. For particulars apply to

Jan. 18. JAMES CANTFORT, Agent.

For Sale at the Printing-Office.

Tariffs—Blank Price Currents.—ditto Bills of Exchange.—ditto of Sale—ditto Lading—and Blank Cards.

De ondergetekenden Officieren Commissarissen en den Boedel van wylen den Weledelen Gestrengen Heer Frans van Hoorn, in leven eerste Lieutenant der artillerie alhier overleeden, geadsisteerd door den Auditeur Militair van het guarnisoen roepen mits deezen op allen en een iegelyk die iets verschuldig zyn aan, of te vorderen hebben uit den Boedel van gemelden Lieutenant van Hoorn, om het verschuldigde te betaalen aan, of hunne pretensien inteleeveren by den Auditeur Militair voor den veertienden February 1817.

H. VAN DEN BRAND, Eerste Luit.
A. DIETZ, Kaptein.
H. R. HAYUNGA, Auditeur Militair.

Curaçao den 1sten February 1817.

PUBLIEKE VERKOOPING.

De ondergetekenden in qualiteit als Testamentaire Executeurs over den Boedel en nalatenschap van wylen Gabriel van Aron Pinedo alhier overleden, zullen op Maandag den 17den February aanstaande, by publicke opveiling doen verkopen, een Plantagie genaamd Vergenoeging (alias) Jan Jongbloed met deszelfs Gebouwen en Inventaris van Slaven en Beestialen &c. gelegen in de boven kwartier dezes Eilands als mede een party Huis-Slaven, Goud, Zilverwerk, Juweelen, Meubilen, Huissieraaden &c. &c.

De Wed: van GABRIEL van ARON PINEDO,
ARON PINEDO,
ABRAHAM de MARCHENA.

Curaçao 31sten January 1817.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zederd onze laatste

INGEKLAARD—JANUARY.

27.	golet Flying Fish, Feroud,	Po. Cavello
	—— Venus, De Leon,	Aruba
	lantje Trebida, Arocca,	Spaansche kust
28.	golet De Goede Hoop, Naar,	ditto
	—— Francisca de Paula, Levy,	Coro
29.	bark Vergenoeging, Dewindt,	Po. Cavello
30.	—— Eliza, Dewindt,	Coro

UITGEKLAARD—JANUARY

25.	bark Forthuin, Penso,	Coro
	golet Unicorn, Morris,	Grenada
	bark Drie Gebroeders, Van Lyk,	St. Domingo
	—— Maria, Bartolote,	St Thomas
	golet De Hoop, Roges,	Jacmel
27.	—— Alexandria, Coolman,	Aruba
	Matilda, Flint,	Cuba
28.	—— Cleantis, Diedenhoven,	Sp. kust
	—— Eliot, Frolyk,	ditto
	Rosario, Montero,	Maracaybo
29.	—— N. S. del Carmen, Apastego,	Puerto Cavello
	—— James Monroe, Marben,	La Guayra
30.	brik Willem den Eersten, Brandt,	Amsterdam

Wy hebben zedert onze laatste alhier geen byzondere nieuws gehad. De Extraordinaire Courant van Caracas behelzende een uitgebreid verslag wegens de overwinning van Ximenes over de Indepencenten, is op dit Eiland ontvangen, doch wy hebben denzelven niet kunnen bekomen, maar vernemen, dat er geen verdere byzonderheden in staan dan die wy reeds gegeven hebben.

Het volgende is een extract uit een particuliere brief van Puerto Cabello, gedagtekend den 30sten ll., behelzende alles wat wy van de Spaansche Kust gedurende deze week te weet hebben gekregen.

"Ued. golet met muil-ezels geladen, is te St. Thomas aangekomen.—Zy wierd genomen, dog is weder vrygegeven.

"De vaartuigen der Insurgenten, bevinden zig voor St. Thomas: zy zyn vyf in getal, en nemen alles wat zy ontmoeten—Francine wierd genomen, dog is weder vrygelaten. Het gouvernement heeft een vaartuig uitgerust, die de golet Conejo genomen, en te Puerto Cabello heeft opgebragt, alwaar het volk opgesloten is—het is zeerovery.

"Op den 22sten bevonden zig drie hunner beneden s'winds van het Eiland St. Thomas. Op den 19den hebben wy te Guayana Piar verslagen, te Cumana op den 16den aan Bermudez en Mariño, en op den 9den aan Arismendi en Bolivar verslagen.

"Hoofd Kwartier van Cheguaramas den 18den.—Wy zyn op marsch naar Aragua, Gorrin was in de Achagnas zonder niemand te ontmoeten. La Torre bevind zig te Barinas, Morillo was op den eerste te Chire, en zal heden te Barinas aankomen.

"Er is niets te vrezen van de vyanden.—Gabazo is op den eerste te Porto Rico aangekomen. Het kleine eskader is op den 22sten te Cumana te rug gekeerd."

Wy hebben de briefwisseling, die onlangs tusschen de Commissarissen van Z. A. C. M. Lodewyk den XVIII., en den President van Haiti plaats gehad heeft bekomen, en heden een begin gemaakt, met denzelve in ons dagblad te plaatsen, met voornemen om daarmede te vervolgen, tot denzelven geheel zal afgelopen zyn.

HAYTI.

PROCLAMATIE.

ALEXANDER PETION, *President van Hayti, aan het Volk en aan de Armee*

De Fransche vlag heeft zig op onze kusten vertoond, en den koning van Frankryk heeft Commissarissen naar Haiti afgevaardigd.

In welke omstandigheden zyn zy aangekomen? Op het oogenblik dat wy het gestigt onzer wetten zooden inwyden! Op het tydstip dat ik door uileders keuse was opgeroepen, om dezelven te verweeren; Het is in midden der opgetogenheid ener aller yverzugtigst volk in het behouden hunner rechten, dat men het heeft durven vragen, dezelven in de waagschaal te stellen; en dit voor welke voordeelen?—zyn er die voor die gene welke wy thans genieten verkiesbaar zyn?—Er bestaat geen Haitiaan, wiens hart zo yverloos zoude zyn, om van den baan dien wy zo roemrugtiglyk doorlopen hebben te rug te willen treden; onze pligten zyn ons bekend, wy haalen hun uit het natuur; deeze heeft ons met alle menschen gelyk geschapen, wy zullen dus deze regten verdedigen tegens alle, die het misdadig begrip zouden kunnen opvatten, van ons te willen onderbrengen! Ja! hier te lande zullen zy niets dan verwoesting, bloed, het zwaard, en een wreekend luchtstreek ontmoeten.

Gy hebt u zo by deze als by eene voorige gelegenheid, met dezelfde omzigtigheid, met dezelfde achting voor het recht der volkeren gedragen, gy hebt uw sterkte berekend, en wegens den zorg uwer dierbaarste belangen, u op uwe magistraten verlatende, gedaldig verbeid, tot zy u wegens het geen zy ten uwe behoeve verricht hadden, zouden inlichten; uw vertrouwen zal zig nimmer te leur gesteld vinden. Het gezag vest zig op uw wil, en uw wil is vry en onafhangkelykheid te zyn. Dit zult gy ook zyn, of wy geven aan het heelal het verschrikkelyk voorbeeld, van ons veeleer onder de puinhoopen onzer land te doen begraven, dan immer tot slaverny, zelfs op de gematigste wyze te rug te keeren.

Terwyl gansch Europa haar stem met den menschenvriend verheft, om tot het geringste kenmerk ener schandelyke handel te vernietigen. Terwyl de meest beschaafde volkeren middelen beramen, en ontwerpen smeden, tot een algemene vrystelling van hun, die nog in verdrukking zuchten, grieft het ons te zien, hoe Gouvernementen die zig beroemen de godvruchtigste van alle te zyn, beginzelen kunnen liefkoozen, die de rechtvaardigheid en Menschheid afkeuren.

Haitiaanen! uw behoudenis ligt in uwe wapenen—spaar hun voor die gene, die beproeven zollen u te stooren, inmiddels maakt gebruik door uw naarstigheid, van de voordeelen die een vrugtbaar land u onophoudelyk aanbied.

Ik heb gelast myn briefwisseling met de commissarissen van den koning van Frankryk te doen drukken; zy zal u voorgelegt worden.

Ik heb myn pligt betracht, en myn pligt is ook de uwe.

Gegeven op het nationaal paleis van Port-au-Prince den 12de November 1816 het 13 Jaar der onafhangkelykheid van Haiti.

(Was getekend) PETION.
Ter ordonnantie van den President,
(Was getekend) B. INGINAC,
Secretaris.

CORRESPONDENTIE.

Op zee aan boord Zyner Majesteits fregat Flora den 2den Oct. 1816.

AAN DEN GENERAAL PETION.

Generaal,—De vlag die gy lang met moed verdedigd hebt, is met verrukking zedert ruim twe jaren in alle de landen die eertyds onder Z. M. gehoorzaamheid behoorden weder opgeheschen; St. Domingo alleen heeft dit tot zyner majesteits groote hartenleed tot heden niet nagevolgd, dien goede vorst, thans met het herstellen der ongelukken, die den plichtverzuim omtrent zyn persoon ten gevolg gehad hebben bezig zynde, en verlangende alle die tot zyn huisgezin behoren weder te vereenen, gevoelt ook dat zyn kinderen van St. Domingo, hem niet min dierbaar zyn, dan die welke hy in Europa te rug gevonden heeft.

De misdadige aanslagen des overweldigers, en de rampen welke daaruit ontstaan zyn, hebben de uitvoering Z. M. voornemen vertraagd—Dan, daar zyn terugkomst thans de bestendigheid en vrede aan Europa geschonken heeft, en de goede order in zyn Koningryk hersteld zynde, zo heeft Z. M. ons gelast, ons naar St. Domingo te begeven, om met de aldaar in gezag zynde persoonen, de middelen te beramen om dat land die bestendigheid te doen verkrygen, welke het in hare ongewisse staat onmogelyk kan genieten, als mede, om tamens den koning het nodige te wettigen, de diensten en zorgen van hun, die de order in de kolonie hersteld en onderhouden hebben te erkennen, en alle de instellingen en veranderingen, in den staat van personen en zaaken voorgevallen, welke de gebeurtenissen op dat Eiland veelligt noodzakelyk maakten, in zo verre dezelven met de waardigheid zyner kroon, en met de wel begrepen belangen van de kolonie en de metropolis, niet onbestaanbaar mogen zyn, door zyne koninglyke wil te bevestigen.

De verwoestende rampen van St. Domingo, haare algemene en byzondere ongelukken, zyn alle ter kennisse van den koning gekomen—niets dat den luister der Fransche naam betreft is hem onsnapt, terwyl hy dat gene waardoor denzelve gefnuikt kon worden, uit zyn geheugen verbannen heeft,—In eene voordeliger gesteldheid dan de provintien van Frankryk geplaatst, doch op haare beurt door den man die zo lang zyn macht misbruikte verwoest, zonderde St. Domingo zig van Frankryk af, zo lang Frankryk van haar koning gescheiden was. Het is aan Z. M. ook niet onbekend, dat zo de inwooners aldaar aan de eene kant zig standvastig tegens alle overweldiging verzet hebben, zy geen minder dapperheid betoonden, toen zy begrepen met de overheersching ener vreemde mogendheid bedreigt te zyn; ziet daar! de enige byzonderheden, die Z. M. steeds wenscht indachtig te zyn.

Byaldien de wangunst getragt heeft, enige twyffel ofte vrees omtrent het oogmerk onzer zending te doen opkoomen, dan verzoeken wy u Generaal! slegts zo veel vertrouwe in ons te stellen, als wy in u en in de regering met wien Z. M. ons gelast heeft ons te verstaan, zullen plaatzen. Het betaamd hun, het betaamd u ons omtrent de verlangen en bekommernissen van het volk inteligten, en ons dat gene aantewyzen, waardoor haare rust en voorspoed zig bevestigen kan, zo doende, geniet gy welhaast met ieder Franschman, het geluk van in uw koning, de beste der vaderen terug gevonden te hebben.

Ons ten volle op uw getrouwheid en eigenaart verlatende, stellen wy hoegenaamd geen twyffel, omtrent het onthaal welke s'koning commissarissen zullen ontmoeten.

Wy volgen onverwyld met een fregat van Z. M., het ligte vaartuig gevoerd door den kapitein Begon, waarmede wy u den kolonel Chevalier de Jouette, en de Chevalier Domingue, kommandant ener esquadron kavallery die de brengers dezes zyn afvaardigen, gezamentlyk met den Heer Le Dué ener uwer landgenoten, die ons verzogt heeft hun te mogen vergezellen.

Uw bejaarden, uw oude Generaal, de Ondergraaf de Fontanges, hy onder wiens bevel gy en uw landgenoten s'konings zaak, op een eervolle wyze verdedigd hebben, toen enige meineedige onderdanen zig vermeeteden denzelve aantevallen, bevind zig aan het hoofd dezer allezins vreedzame zending. Hy heeft noch zyn ouderdom noch zyn ongemakken ontzien, en het nogmaals gewaagd de zee overtevaren, om aan lieden die hy lang bemind en verdedigd heeft, de meningen en weldaaden van den koning overtebrengen.

Ontvang Generaal de verzekering onzer byzondere hoogachting.

De Luitenant Generaal van de Koninglyke armeen, commandeur van de Orde van St. Louis en van de koninglyke Order van het Legion d'Honneur,

ONDERGRAAF DE FONTANGES.

De Staats Raad Ridder van de Koninglyke Order van het Legion d'Honneur,

ESMANGART.

Port-au-Prince den 6den Oct. 1816, het 13de jaar van de onafhangklykheid van Haiti.

Alexander Petion President van Haiti aan de Heeren Commissarissen Z. A. C. M. by de Republiek van Haiti.

Myn Heeren,—Het is waar dat wy de Fransche vlag met veel moed, en een onbepaalde aankleving verdedigd hebben. Dan, dus handelende, waaren wy verre van **het gedrag van hun, die ons tot het afrukken derzelve gebragt hebben te voorzien.** Een gedrag waarvan de geschiedenissen geen voorbeeld opleveren.

Zedert dien tydmerk, hebben de instellingen, de zeden, de eigenaart, de aanneming in kunde, de uitwerkingen der ondervinding, en de omstandigheden, de burgers dezer republiek tot een nieuw volk gevormd, die haar loopbaan reeds begonnen had, en door de goedetrouw in haare betrekkingen met vreemdelingen, en den luister haarer wapenen, reeds enige aanmerking verdiende, toen door de eenstemmige medewerking der souvereinen, de vrede aan Europa geschonken, en besloten wierd, dat Z. A. C. M. den throon zyner vorouderen weder zoude beklimmen.

De verwagting dat deze merkwaardige gebeurtenis in de waereld, ook het tydstip zoude zyn, waarin wy mede voor een regtzinnige vierschaar zouden optreden, was niet onredelyk van onze kant. Onze harten doorgrondende, en den mensch uit zyne gelukkige betrekkingen met zedekunde, rechtvaardigheid, wysbegeerte, en een verligte Godsdienst beschouwende, vreesden wy geenzins, voor denzelve te verschynen. Omtrent Z. A. C. M. hadden wy ons niets te wyten, zyn welbekende eigenaart voor de omwenteling, zyn zagte beginzelen, de ongehoorde ongelukken zo hem als zyn huisgezin wedervaren, een langwylige en bloedige oorlog, de onzekerheid zyner nootlod, die slegts door traage en buitengemeene gebeurtenissen beslist wierd, en onze stilzwygende vermaatschap met het verband die hem verdedigde, dit alles deed ons veronderstellen, dat wy door een gezonde staatkunde, als een byzondere uitzondering verdienende zouden beschouwd worden, hierby wierden de pogingen en eeuwig-gedenkwaardige vorderingen ener uitmuntend gouvernement, die het hatelyke en onchristelyke van den handel in menschen duidelyk aangewezen, en reeds ondervonden heeft, dat zonder tot dat schandelyk en wreed middel toevlugt te nemen, de suiker en koffy plantagien even voorspoedig kunnen zyn, wierden door ons mede ten onze voordeele uitgeduid; dan welke ook de zwakheid onzer bevatting daaromtrent geweest is, de sluyer eens opgeligt hebbende, wierden wy door de eenvoudigste redenering weldra gewaar, dat zo er geen slavenhandel mag gedreven worden, er ook geen slaverny kan plaats hebben. Dit plan is als nog niet tot stand gebragt, vermits niets goeds yling en zonder overweging geschieden kan, doch de uitkomst bereid zig, en word door de wysheid van lieden die de weldoenders van het menschdom zyn, en zig daar mede bezigen bestierd. Ja het zal ten uitvoer gebragt worden.

Wat stond ons verder te vrezen? De boosheid onzer vyanden en vervolgers; een aantal lieden die niet te verbeteren, en de ware bewerkers hunner eige ongelukken zyn. Het verschil onzer opperheid, die volgens het koloniale stelzel ons met de onredelyke dieren gelyksteld. De magt door Z. A. C. M. aan zig behouden, om den slavenhandel gedurende vyf jaren te vervolgen, het geklag der voormalige eigenaars van dit land, en de werken en brandstokende lasterschriften door de publieke Drukpersen uitgegeven, en onder s'konings eige kennis verspreid, gaven ons weldra te kennen, hoezeer de hoop op onze gelukkige voorspellingen verdwenen was, en zedert dat ogenblik (ofschoon volhartig naar vrede wenschende) dagten wy om niets, dan ons tot den oorlog te bereiden, en onze magazynen van wapenen en ammunitie te voorzien, als of wy ogenblikkelyk stonden ingenomen te worden. Het zoude ons zelfs geoorloofd zyn te geloven, dat wy in onze voorzeggingen omtrent het laatste welgegrond waren, en dat men op **het ogenblik der kortstondige verschyning van Napoleon in Frankryk, bezig was een** uitrusting in gereedheid te brengen.

Intusschen arriveerde den Generaal Dauxion Lavaysse te Jamaica, en nam de hoedanigheid van s'koning commissaris aan. Een geschrift onder zyn opzigt uitgegeven, scheen een twist-toorts, en gerigt te zyn om verdeeldheid tusschen ons te zaayen— de hoofden van hunnen huisgezinnen, of deze van hunnen hoofden afte scheiden— men zag er een gematigde slaverny met een schoonen glimp in afgeschildert. Het volk wierd er op een zagte wyze ingeroepen, de opperhoofden met woeste boosdoenders gelyk gesteld, en na in het misleiden en verslaven hunner broederen, vrienden, krygsgezellen, en de deelgenooten hunner roem behulpzaam geweest te zyn, was de dood of in ballingschap naar het Eiland Ratan gezonden te worden hun lot. Niettegenstaande schroomde Generaal Lavaysse niet, zig te Port-au-Prince te vertonen, en wierd goedaardig ontvangen; de schriftelyke bewyzen zyner zending wierden publiek bekend gemaakt, en zyne instructies door hem geopend en erkend. Onder wat oogpunt moest men zyn zending beschouwen? Moest men denzelve als een verspieding aanmerken? Wat gevaar had hy als dan niet gelopen! Ondertusschen waren zyn volmachten getekend, en bekragtigd door een minister die by den koning in gunst stond, en voerden dus verre het zegel van echtheid mede.—Welk een stof tot overweging voor ons!

Wy zyn verzekerd dat alle deze papieren een tyd lang onder Z. A. C. M. oogen gelegen hebben, hy heeft dezelven dus rypelyk beschouwd. De publieke papieren over gansch Europa hebben er van weergalmd, en zy zyn verscheide maalen, met aanmerkingen die ons tot eer strekken, daar zy onze kloekzinnigheid en bezadigdheid goedkeuren op nieuws uitgegeven. Generaal Lavaysse is vervolgens na alle bewyzen ener aller heiligste gastvryheid genoten te hebben, naar Frankryk te rug gekeerd.

De Commissarissen die Z. M. goedgevonden heeft naar deze republiek aftevaardigen, zullen aan de wal komende weldra ondervinden, hoe heilig het recht de volkeren by dit gouvernement word naargekomen, en dat een ieder zonder uitzondering van koleur of natie, aldaar onder de bescherming der wetten de volmaakste gelykheid geniet.

Door de natie als deszelfs beschermer, en niets als de beschikker haarer noodlot aangesteld, zal ik my naar de magt die zy my voorgeschreven heeft gedragende, alle zodanige voorstellen ontvangen, die tot haar geluk en voorrechten betrekkelyk zyn.

Ontvangt myn Heeren de verzekering myner byzondere hoogachting.

PETION.

No particular news has been received in this island since the publication of our last Number. The Caracas extraordinary Gazette, giving the detail of Ximenes' victory over the Independents, has been received here, but it contains no other particulars than those we have already published.

The following extract of a letter from Puerto Cabello, dated the 30th ult. contains all the intelligence that has transpired this week from the Main:—

"Your schooner with mules is arrived at St. Thomas. She was captured but released again.

"Five Insurgents vessels are off St. Thomas; they take the vessels of all nations. They had captured but released again the Francine.

"Government has dispatched a vessel which took the schooner Conejo, and carried her to Puerto Cabello, where the crew was confined.

"On the 22d three of them were anchored to leeward of St. Thomas. On the 19th we defeated Piar in Guayana, and Bermudas and Mariño at Cumana. On the 9th Arismendi and Bolivar were routed.

"Head-quarters at Chaguaramas on the 18th. We are on the march to Aragua. Gorrin was in Achaguas without meeting any enemy. La Torre is at Barines, and Morillo was on the 1st at Chire, to-day the 30th he will arrive at Barines.

"We have nothing to dread from the enemy. Gabaso was on the 1st at Porto Rico, and on the 22d the squadron returned to Cumana."

Having been favored with the correspondence between the Commissioners of His Majesty Louis XVIII. and the President of Hayti, we have this day commenced the insertion of these documents, and shall from time to time continue to give portions of them until the whole is concluded.

An Officer who was in the action at Algiers states, that the enemy were not very nice in their use of missiles. Broken glass, old nails, spikers, and other articles of a similiar nature, were fired in profusion, and did no little mischief. The number of the enemy's guns amounted to 1,001, of different calibres, one of them with seven bores on the Mole Gateway, while that of the attacking squadron, exclusive of six Dutch frigates, four bombs, and five gun-boats, were only 702.

One of the English captains, who had a share in the conflict at Algiers, states, that in the first conversation which the Dey held after he had testified his submission, observed, "I have seen men fight—I have seen dogs fight—but, until this attack, *I never saw Devils fight.*"

HAYTI.

PROCLAMATION.

Alexander Petion, President of Hayti, to the People and to the Army.

The French flag has appeared on our shores, and the king of France has sent commissioners to Haiti.

Under what circumstances have they happened to arrive? At the moment when we were going to consecrate the grand work of our laws! At a period when I was called upon by you to defend them! Amidst the enthusiasm of a most zealous people with respect to their rights, they presumed to propose to call them in question. For what advantages? Are there any preferable to those we enjoy? There exists no Haitian so indifferent in principles, as to consent to return from a career, which we have so gloriously finished. Our duties are traced out to us; we derive them from nature's source. She formed us equal to all mankind. We, therefore, shall support those rights against all, who shall presume to conceive the criminal idea of subduing us, while this country shall offer to their eyes nothing but destruction, blood, and an avenging climate and sword.

As well on this as on a former occasion, you pursued a line of conduct equally circumspect and respectful to the rights of nations. Aware of your strength, you intrusted your magistrates with the care of explaining your dearest interests, and have waited with tranquillity for their report, to know what they had done in your favor. You never shall have to repent of the trust placed in them. The authority rests on your will, and your will is to be Free and Independent. This you shall be, or we shall exhibit to the universe this terrible example, of burying ourselves under the ruins of our country, rather than return to slavery, even of a most modified nature.

While all Europe unites and listens to the voice of philanthropy, to annihilate the last traces of a most disgraceful trafic; while the most civilized nations are preparing and meditating a plan for the general emancipation of those who still groan in oppression, we lament to see those governments, which boast to be the most religious of all, doting on principles contrary to every sentiment of justice and humanity.

Haitians! your safety is in your arms, spare them for those who shall attempt to trouble you, and in the meanwhile, avail yourselves by your labour, of the advantages which a most fertile soil constantly affords.

I have ordered my correspondence with the commissioners of the king of France to be printed. It will be laid before you. I have done my duty—and my duty is yours.

Given at the National Palace of Port-au-Prince, this 12th of November 1816, the 13th year of the Independence of Haiti.

(Signed) PETION.

By command of the President,

(Signed) B. INGINAC, Secretary.

CORRESPONDENCE.

At sea, on board His Majesty's frigate The Flore, this 2d of October, 1816.

TO GENARAL PETION.

General—The colours, which for a length of time you defended with courage, has for upwards of two years been hoisted again in all the former dominions of the king. St. Domingo alone remains still in arrear, to the utmost grief of H. M. Occupied in retrieving the misfortunes, which a neglect of duty towards his person has occasioned, that excellent prince eagerly desires, to reconcile all those who compose his family, and his children of St. Domingo share his esteem in no less degree than those which he recovered in Europe.

The criminal attempts of the Usurper, and the evils that attended them, retarded the execution of H. M.'s plans; but his return having now re-established the integrity and peace of Europe, and his kingdom being restored to order, his majesty has directed us to repair to St. Domingo, for the purpose of consulting with those in authority at that island, on the means to procure to that country a permanence which it cannot pretend to enjoy in its precarious state, and also to grant his majesty's sanction to all who want to become legitimate; to view the services and pains of those who re-established and maintained order; and to confirm, by his royal will, such institutions and alterations made in the situations of persons and things, as the events of the colony might have rendered necessary, and shall not prove incompatible either with the dignity of his crown, or with the sound interest of the colony and the metropolis.

The gloomy disasters of St. Domingo, her public and private misfortunes all were known to H. M., not the least circumstance connected with the glory of the French name ever escaped his vigilance, while those events capable of tarnishing that name are entirely banished from his memory. Though better situated than the provinces of France, but ravaged in its turn by the man, who in so violent a manner abused his power, St. Domingo separated itself from France, as long as France was separated from her king. H. M. is not ignorant that if on one side the inhabitants of this island constantly repulsed the Usurper, they with no less bravery defended the country when they considered it to be threatened by a foreign dominion. These are the very circumstances which H. M. never will forget.

If some malevolent persons endeavoured to represent our mission in an unfavorable light, so as to create any distrust or apprehension with respect to its true purpose, we invite you, General, to place in us that trust which we feel for you, and for the authorities with which H. M. has ordered us to come to an understanding. It becomes those authorities, it becomes you to point out to us the wishes and anxieties of the people, and every thing, whereby their prosperity and tranquillity can be promoted, for in so doing you ere long shall enjoy that happiness, with all Frenchmen, of having recovered in your king, the most tender of parents.

Fully trusting in your loyalty, and in your character, we entertain no doubt whatever with regard to the reception the king's commissioners will meet amongst you. We shall immediately follow in one of his majesty's frigates, the light vessel commanded by Mr. Begon, captain in the navy, who, by our command, conveys to your place, colonel Chevalier de Jouëtte and the Chevalier Domingue, commander of a squadron of cavalry, who are the bearers of this dispatch, together with Mr. Le Dué, one of your countrymen, who expressed a desire to accompany them.

Your old, your ancient general, the Viscount Fontagnes, him under whose orders your countrymen defended the cause of royalty in a most honorable manner against those presumptuous, unfaithful, and rebellious subjects, finds himself at the head of this, in every sense, pacific mission. Forgetting his age and infirmities, he has not hesitated once more to cross the seas, to be the bearer of H. M.'s intentions and favours to a community of men, whom he a long time has esteemed and defended.

We hope, general, you will accept the assurances of our high and distinguished consideration.

The Lieutenant-General of the Royal army, commander of the Order of St. Louis, officer of the Royal Order of the Legion of Honor.

(Signed) VISCOUNT DE FONTANGES.

The Councillor of State, Knight of the Royal Order of the Legion of Honor,

(Signed) ESMANGART.

At Port-au-Prince the 6th of Oct. 1816—the 13th year of the Independence of Haiti.

Alexander Petion, President of Haiti, to the Commissioners of His Most Christian Majesty at the Republic of Haiti.

Gentlemen,—We acknowledge to have defended the French flag with great spirit and an unbounded devotedness; but, while conducting ourselves in that manner, we were far from forseeing what would be the conduct of those who induced us to tear it off. A conduct whereof history affords no example.

Since that epoch, the institutions, morals, character, the increase of knowledge, the effects of experience, and circumstances, regenerated the citizens of this republic, and formed them into a new people, who already had commenced their career, and had deserved some consideration, as well by their honesty towards strangers, as by the glory of their arms, when by the general concurrence of the sovereigns, peace was restored to Europe, and resolved that H. M. C. M. should resume the throne of his ancestors.

We had every reason to expect that this great epoch of the world, should also have produced to us in our turn, that of being tried by a sentimental tribunal, before which we had no dread to appear, having dived into our hearts, and viewed our fellow creatures in a favorable light, under the blessed relations of morality, justice, philanthropy and the liberal principles of religion. We had nothing to reproach ourselves with in respect to H. M. C. M., his good and well known character previous to the revolution, his principles of moderation, his uncommon misfortunes, and those of his family, a long, bloody, and cruel struggle, the uncertainty of his fate, which only tardy and extraordinary events could have brought to an issue, our tacite association to the confederacy by which he was supported, all created a believe in us, that from principles of sound policy, some peculiar exception would be made in our favor; and besides this, we also explained in our favor, the efforts and immortal triumph of a notable government, which determined the heinous and barbarous trafic in human flesh, as contrary to the true spirit of Christianity, and has already shewn by experience that the sugar and coffee plantations may be productive, without recurring to that shameful and barbarous means. The veil is now withdrawn, and whatever may have been the deficiency of our conceptions in that respect, plain reasoning has brought us to conclude, that if there existed no trafic in slaves there could to be no slavery. This plan has not been realised yet, for nothing good can be done in haste, or without reflection; but, the events are preparing, and are calculated by the wisdom of men, the benefactors of humanity, who are occupying themselves with it. It therefore must be executed.

What had we further to dread? The wickedness of our enemies and persecutors, an obstinate and incorrigible set of men, the real authors of their own calamities, the difference of our epiderm, which according to the colonial system assimilates us to the irrationals. The reservation made by H. M. C. M. to continue the slave trade during five years; the cries of the ci-devant owners of this country, and the revolutionary writings and libels published from the public Press, and launched even under the eyes of the king, soon explained that nothing favorable was to be expected in our behalf; our first care, therefore was, though full of a wish for peace, to prepare for war, and to supply our magazines with arms and ammunition, the same as if we were immediately to be invaded. We even might be indulged to think, that our prognostication was well founded, and that an expedition was really preparing at the period of Napoleon's momentary re-appearance in France.

During this interval, general Dauxion Lavasse arrived at Jamaica, and assumed the character of commissary to the king. A document written under his superintendency, seemed to be a firebrand cast amongst us, to sow discord, and to separate the heads from the families, or the families from their heads. It contained a modified slavery under the most specious colours; the people were cautiously recalled; the destiny of the chiefs considered equal to that of mischievous salvages, and their death or exile to the Island of Ratan inevitable, after having aided in deceiving and enslaving their brethren, their friends, and their fellow brothers in arms and glory. Notwithstanding this, general Lavaysse presumed to present himself at Port-au-Prince, and was received with cordiality. The documents authorizing his mission were made public; his instructions unclosed and acknowledged by him. But in what light could he be looked upon? Was he to be considered as a spy? In that case, what perils had he to run? his instructions were however signed and sanctioned by a minister in favor with the king, and thus far bore the mark of authenticity. What a topic of reflection to us! All those documents have, we are sure, remained a long time under the eyes of H. M. C. M. who examined them with care. All the public papers of Europe were full of them; and they were several times republished, with observations most honorable to us, as they approved our wisdom and moderation. General Lavaysse returned to France, after having received every mark of the most sacred hospitality.

The commissioners whom it has pleased H. M. to send amongst us, will at the moment of their landing, experience how highly the rights of nations are respected in this government, and that every person, whatever be their colour or their nation, are equally protected by the law.

As the defender of the people, and not as the arbiter of their destiny, and guiding myself on the limits prescribed to me by my instructions, I will receive all such proposals as shall tend to the promotion of their happiness, and the maintainance of their rights.

Accept the assurances of my high consideration.

(Signed) PETION.

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven,

By WILLIAM LEE,

Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.